

3. primer

Vsakdo ima pravico do poštenega sojenja

Vsi smo enako upravičeni do poštenega in javnega obravnavanja pred neodvisnim sodiščem v primerih odločanja o naših pravicah in dolžnostih in v primerih kakršnih koli kazenskih obtožb zoper posameznika, vključno s pravico, da posameznik velja za nedolžnega, dokler ni spoznan za krivega.

Gre za bistveno človekovo pravico državljana vseh držav, povezano s tako imenovano pravno državo. Ta je izrecno omenjena tako v Splošni deklaraciji o človekovih pravicah ZN kot tudi v Evropski konvenciji o človekovih pravicah. Na nacionalni ravni je ta pravica običajno vsebovana v ustrezni ustavi. Vendar pa ni nikjer natančno opredeljeno, kaj je pošteno sojenje, zato se postopki od države do države razlikujejo, pravica pa vključuje tudi preložitve sojenj.

Vir: <http://commons.wikimedia.org/>

Omenjena pravica se pogosto ne spoštuje v avtoritarnih in totalitarnih režimih. Primer je zrežirani sodni proces [Milade Horákové](#) v nekdanji komunistični Češkoslovaški (na sliki spodaj). Ta pogumna ženska je bila žrtev tako imenovanega »pošastnega procesa« oziroma »zrežiranega sodnega procesa« (podobno kot [sovjetska velika čistka](#) v 30. letih), obtožena pa je bila izdaje in zarote. Pravzaprav sploh ni imela možnosti, da bi se zagovarjala proti izmišljenim obtožbam. Milada Horáková je bila obsojena na smrt in leta 1950 usmrčena.